

INFORME SOBRE LES condicions de vida de les classes populars a la catalunya de la revolució industrial

- Presentació Inicial:

L'objectiu primordial del present informe és l'estudi sobre els avenços produïts durant els s. XVIII i XIX a Catalunya, tant econòmics com socials. Es procedirà primerament per el desenvolupament dels apartats socials; condicions de vida, parts, condicions materials; i per últim les condicions del treball, les alimentàries i el oci o temps lliure.

- Desenvolupament:

La natalitat i l'embaràs durant la Revolució Industrial a Catalunya:

Les condicions de la dona durant la Revolució Industrial eren molt dures, i més encara quan estaven en període de maternitat. En avançada etapa de embaràs continuaven a treballar en el seu lloc amb condicions que no eren gens favorables per al desenvolupament correcte de l'embaràs. Així veurem que es passaven el dia dempeus i les condicions de treball no eren propícies per al nou vingut.

Pel que fa al part, trobem que no hi ha higiene ni voluntat per que hi hagi, les condicions son pèssimes en aquest aspecte i això fa que hi hagi més risc de mortalitat tant per el nadó com per la mare. A part aquest darrer aspecte cal afegir la mala alimentació que rep el nadó després d'haver nascut, no solament no pot rebre la llet de la mare sinó que li donen una llet que està passada. Per no dir de la tradició de donar al infant aiguardent o vi creient que així s'enfortirà quan l'única cosa que aconsegueixen es provocarli una gastroenteritis que li pot resultar mortal en alguns casos.

En moltes ciutats industrials la evolució de la població era ascendent tot i que la mortalitat infantil era bastant elevada. Veieu-ho en el següent gràfic:

Les condicions materials que envolten la vida als pobles i ciutats.

Pel que fa al es condicions materials cal dir que es penalitzava la forma d'abocar els residus domèstics als carrers, això prova que les escombraries i deixalles es deixaven a l'exterior sense que hi hagués cap tipus de manteniment dels carrers. També es prohibia la cria d'animals domèstics als carrers com porcs i aus domèstiques. Això dona indici de que els animals es criaven en qualsevol lloc per absència de llocs apropiats com corral per al seu elevatge.

Un altre aspecte a tenir en compte era el dels serveis públics de l'enllumenat el qual arriba molt tard a Catalunya. El primer el trobem a Mataró on la il·luminació d'Oli o Gas d'hidrogen Carbonat arriba el 1889. La segona ciutat en rebre l'enllumenat gas va ser Sabadell el 1853. La situació es generalitza arreu de Catalunya a

principis del segle XX, en els anys 20.

Els habitatges de la classe treballadora a la ciutat i al camp

Les formes modernes de produir van significar un increment de la mobilitat espacial de la població. Si abans de la industrialització la gent vivia majoritàriament en l'àmbit rural, a partir del segle XIX moltes persones es van veure obligades a abandonar el camp i traslladar-se a ciutats. Aquest canvi d'àmbit, del món rural al món urbà, fou causat per la concentració de les activitats productives modernes (fonamentalment la indústria fabril) en els nuclis urbans. Allà on s'instal·laren les fàbriques, allà hi havia un creixement de la població. El nom que rep aquest fenomen és el conegut com a procés d'urbanització

A Catalunya aquest procés va afavorir els municipis de més de 10.000 habitants, que incrementaren constantment el seu pes específic al llarg del segle XIX en el conjunt de municipis del país pel fet de concentrar una proporció cada cop més important de la població catalana.

Per contra l'augment de creació de vivendes i la ampliació de les zones urbanes no afavoreix ni millora per res la qualitat de vida. Això es mostra en els habitatges que moltes vegades apilonats i amb molt poc espai i s'acumula molta brutícia. També trobem que la manca d'higiene continua present. La proximitat de les bèsties dels corrals a les vivendes creen un ambient antihigiènic per contra també trobem que els sanitaris són llocs tancats sense la possibilitat de evacuar. En molts casos no hi ha ni sanitaris la gent ha de defecar en els estables o corrals.

Per a l'il·luminació dintre de la casa s'empra el oli, les bugies o el petroli ect. La il·luminació elèctrica no arriba fins al principi del segle XX. Les estufes també eren emprades com a cuines més econòmiques.

Un altre inconvenient a destacar és el de l'aigua potable emmagatzemada en una cisterna que normalment es recollida de la pluja i que aquesta agafa quantitats molt grans de gèrmens i bacteries. Per evitar-ho a Sabadell s'introduiran noves formes de distribuir l'aigua, com fonts públiques.

Per concloure aquest apartat es pot dir que la higiene en les societats obreres era molt precària

El treball al camp, a les fàbriques. . .

Els treballadors s'aglomeren en espais molt reduïts amb escassetat de ventilació i temperatura molt elevada. Moltes vegades ens trobem que hi ha una especialització en la producció i una tendència general a la concentració i per tant a fer unitats de producció més grans. Aquesta especialització de la producció a vegades originava problemes i accidents per una habituació a fer un pas en la cadena.

També cal destacar l'abus que feien alguns empresaris burgesos, en quant a la competència laboral; els obrers venien del camp i donada la gran competència en l'oferta de treball es rebaixaven els seus salaris per tal de ser acceptats en la fàbrica. Altres abusos que més tard vindran solucionats per els sindicats són els de en cas de no poder assistir a treballar per raon de salut, molt freqüents en aquelles condicions, el burgès no pagava al treballador afectat. El salari moltes vegades era molt baix per a poder mantenir una família, tenint en compte que una dona o un infant cobrava la meitat que l'home fent la mateixa feina (de 9 a 12 pts/setmana.)

La jornada laboral estava dividida en 2 parts al migdia i a la nit.

L'alimentació:

La alimentació del proletariat era bastant senzilla, es composava de fruits llegums y verdures condimentades. La carn i el peix eren plats ocasionals. L'esmorzar el constituïa una sardina juntament amb un tros de pa.

El lleure:

En les societats obreres existien poques formes de distreure els proletaris. Es limitaven a fer 4 o 5 funcions teatrals i la festa major.

Les tabernes eren llocs freqüents on els treballadors variaven les converses i esgotaven i oblidaven les seves calumnies amb el vi que servien.

Les dances entre el jovent eren bastant enteses a part dels joc.

Finalment els ateneus populars a part d'acollir les societats per a formar-se tècnicament oferien esbarjo i relacions socials. Els obrers hi anaven al vespre, on feien tertúlia, llegien o jugaven al billar, a les cartes...

• Conclusió:

A Catalunya durant el segle XIX i quan va arribar la Revolució Industrial, la vida es centrava al camp. Però era molta mà d'obra per a pocs terrenys. Així doncs la economia es va centrar en la indústria. Gran quantitat de la població rural emigrarà a les ciutats, especialment a les societats obreres i les indústries, (tèxtils, siderúrgiques). Vivint en societats, espais reservats vendran el seu temps a un empresari burgès disposat a obtenir majors beneficis reduint els costos de producció per força de treball. Això comportarà un malestar en la societat obrera, la qual estarà sotmesa a abusos tant econòmics com laborals, ect. A part que les condicions de treball seran molt deficientes.

Però aquest període no només aporta injustícies sino també molts avenços tecnològics a nivell de energies i transports es va progressar en l'ús de l'energia del vapor; factor que va millorar la tecnologia emprant una caldera d'aigua que a alta temperatura la força gasosa de l'aigua transmet el moviment a unes bieles i a través d'aquí s'empra un motor.

Això més tard serà aplicat al tren (que neix per primer cop a Anglaterra) i s'establiran noves vies de comunicació en part molt eficaces i més ràpides que els vehicles d'aquella època (carruatges tracció animal).